

Koning Willem I Frederik en zijn persoonlijke leven

Geboren op 24 augustus 1772 in Den Haag met de namen Willem Frederik en de titel Prins van Oranje - Nassau. Zijn ouders waren Willem V van Oranje-Nassau en Wilhelmina van Pruisen

Hij trouwde op 1 oktober 1791 met de 17-jarige Frederica Louisa Wilhelmina, prinses van Pruisen. Zij was een dochter van koning Frederik Willem II van Pruisen en diens tweede echtgenote Frederika van Hessen-Darmstadt.

In paleis Noordeinde, waar het paar woonde werd hun oudste zoon geboren Willem II (1792-1849). In januari 1795 vluchtte de stadhouderlijke familie naar Engeland. In april 1796 verlieten Wilhelmina en haar echtgenoot Engeland om zich bij de ouders van Wilhelmina in Pruisen te voegen. Aldaar werden geboren: Frederik (1797-1881) en Paulina (1800-1806). Pruisen werd bezet door de Fransen.

Tijdens de vlucht voor de Fransen stierf Paulina op 6-jarige leeftijd aan een ziekte. Het gezin kreeg toestemming om naar Berlijn te gaan waar een tweede dochter werd geboren Marianne (1810-1883).



Rond 20 november 1813 nodigde het driemanschap per brief, Willem, Prins van Oranje, uit om naar 's-Gravenhage komen en als "soeverein vorst" de regering op zich te nemen om zo een anarchie of een mogelijke inlijving van Nederland bij Pruisen of Engeland te voorkomen. Willem aanvaardde hun uitnodiging en een Engels fregat bracht hem naar de kust van Scheveningen waar hij op 30 november 1813 voet op Nederlandse bodem zette. Op 1 december werd Willem tot soeverein vorst uitgeroepen, wat op 2 december door hem werd aanvaard.

Zijn gezin voegde zich eind 1813 vanuit Silezië, waar zijn vrouw bezittingen had, bij hem.

Zijn oudste zoon, de latere koning Willem II, trad in februari 1816 in het huwelijk met Anna Paulowna, dochter van Paul I van Rusland. Uit dit huwelijk werden vijf kinderen geboren waarvan er 4 in leven bleven.

Zijn tweede zoon, prins Frederik, trad op 21 mei 1825 in Berlijn in het huwelijk met zijn nicht prinses Louise van Pruisen. Uit dit huwelijk werden vier kinderen geboren waarvan er 2 al jong stierven.

Zijn dochter, prinses Marianne, trouwde op 14 september 1830 met haar neef Albert van Pruisen. Zij kregen 5 kinderen waarvan er 3 in leven bleven.

Vanaf 1820 had zijn echtgenote, koningin Wilhelmina, problemen met haar gezondheid. Zij overleed op 12 oktober 1837 in Den Haag op bijna 63-jarige leeftijd, terwijl haar echtgenoot en haar zonen Willem en Frederik en kleinzoon Willem aan haar bed stonden. Koningin Wilhelmina werd op 26 oktober 1837 te Delft bijgezet in de Grafkelder van Oranje-Nassau.

In 1839, anderhalf jaar na de dood van zijn vrouw Wilhelmina, vroeg Willem I Henrica Adriana Ludovica Flora (Henriëtte) des H.R. Rijksgravin d'Oultremont de Wégimont ten

huwelijk. Zij was vanaf 1817 hofdame van koningin Wilhelmina. Henriëtte was geen prinses, was Belgische en was rooms-katholiek. De ophef hierover bij familie, regering en volk was zo groot dat Willem in maart 1840 afzag van het huwelijk.

Op 7 oktober 1840 deed hij afstand van de troon (abdicatie) ten gunste van zijn zoon die daarna als Willem II de troon besteeg. In november vertrok Willem naar Berlijn. Hij behield zijn Koninklijke rang en zijn aanspreektitel werd Zijne Majesteit de graaf van Nassau.

In Berlijn woonde hij eerst bij zijn dochter Marianne.

Op 17 februari 1841 trad hij alsnog in stilte in het huwelijk met Henriëtte. Zij was 48 jaar en Willem 68 jaar. Henriëtte en Willem woonden in Berlijn in het paleis Unter den Linden. Henriëtte kreeg de titel gravin van Nassau.

Op 12 december 1843 overleed Willem in Berlijn op 71-jarige leeftijd. Zijn stoffelijk overschot werd op 2 januari 1844 bijgezet in de Koninklijke Grafkelder in de Nieuwe Kerk in Delft waar ook zijn eerste vrouw al rustte.

Na zijn dood:

Zijn tweede vrouw, Henriëtte, verhuisde naar haar kasteel Rahe in Laurensberg bij Aken. Daar overleed zij 20 jaar later in oktober 1864, 72 jaar oud. Op haar eigen verzoek werd Henriëtte begraven in haar familiegraf in Wégimont (bij Ayeneux).

Zijn oudste zoon, koning Willem II, stierf op 17 maart 1849 en werd opgevolgd door zijn kleinzoon, Willem III.

Zijn tweede zoon, Willem Frederik Karel, overlijdt op 8 september 1881, 84 jaar oud. Hij was lange tijd de oudste Oranje ooit. Dit record werd pas verbroken door koningin Juliana. Zijn stoffelijk overschot werd op 23 september bijgezet in de grafkelder van de Oranjes in de Nieuwe Kerk te Delft.

Zijn jongste dochter, Marianne, verlaat in 1845 haar man en Berlijn en vestigt zich in Voorburg. Hier leefde ze in alle openheid samen met haar koetsier, Johannes van Rossum. Van hem kreeg ze in 1849, even na haar officiële scheiding van Albert, een zoon. Zij sterft op 29 mei 1883 op Schloss Reinhartshausen te Erbach im Rheingau. Marianne werd na haar dood bijgezet in het graf van Van Rossum, in het Duitse Schloss Reinhartshausen in Erbach in de Rheingau.